

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 154/2016-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. marca 2016 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej [REDACTED], advokátska kancelária [REDACTED], [REDACTED], vedené pod sp. zn. Rvp 10131/2015 – sp. zn. Rvp 10149/2015 vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkami Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5 Co 212/2014 z 18. februára 2015, sp. zn. 5 Co 165/2014 zo 14. januára 2015, sp. zn. 5 Co 386/2014 z 21. januára 2015, sp. zn. 11 Co 85/2014 zo 14. januára 2015, sp. zn. 26 Co 93/2014 z 19. marca 2015, sp. zn. 5 Co 392/2014 z 21. januára 2015, sp. zn. 9 Co 665/2014 z 25. marca 2015, sp. zn. 1 Co 101/2014 z 21. apríla 2015, sp. zn. 15 Co 123/2014 zo 17. marca 2015, sp. zn. 8 Co 1136/2014 z 18. marca 2015, sp. zn. 2 Co 200/2014 z 11. marca 2015, sp. zn. 15 Co 118/2014 z 10. marca 2015, sp. zn. 6 Co 509/2014 z 25. marca 2015, sp. zn. 8 Co 853/2014 z 5. marca 2015, sp. zn. 8 Co 848/2014 z 5. marca 2015, sp. zn. 6 Co 741/2014 z 15. apríla 2015, sp. zn. 2 Co 76/2014 z 25. marca 2015, sp. zn. 26 Co 28/2015 z 19. marca 2015 a sp. zn. 26 Co 184/2014 z 19. marca 2015 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], vedené pod sp. zn. Rvp 10131/2015 – sp. zn. Rvp 10149/2015 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 10131/2015.
2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], o d m i e t a ako zjavne neopodstatnené.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 6. júla 2015 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkami Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 5 Co 212/2014 z 18. februára 2015, sp. zn. 5 Co 165/2014 zo 14. januára 2015, sp. zn. 5 Co 386/2014 z 21. januára 2015, sp. zn. 11 Co 85/2014 zo 14. januára 2015, sp. zn. 26 Co 93/2014 z 19. marca 2015, sp. zn. 5 Co 392/2014 z 21. januára 2015, sp. zn. 9 Co 665/2014 z 25. marca 2015, sp. zn. 1 Co 101/2014 z 21. apríla 2015, sp. zn. 15 Co 123/2014 zo 17. marca 2015, sp. zn. 8 Co 1136/2014 z 18. marca 2015, sp. zn. 2 Co 200/2014 z 11. marca 2015, sp. zn. 15 Co 118/2014 z 10. marca 2015, sp. zn. 6 Co 509/2014 z 25. marca 2015, sp. zn. 8 Co 853/2014 z 5. marca 2015, sp. zn. 8 Co 848/2014 z 5. marca 2015, sp. zn. 6 Co 741/2014 z 15. apríla 2015, sp. zn. 2 Co 76/2014 z 25. marca 2015, sp. zn. 26 Co 28/2015 z 19. marca 2015 a sp. zn. 26 Co 184/2014 z 19. marca 2015 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutia krajského súdu“).

2. Zo sťažností a z ich príloh vyplýva, že sťažovateľka vystupovala v procesnom postavení žalobkyne v konaniach vedených pred Okresným súdom Nitra, Okresným súdom Topoľčany a Okresným súdom Nové Zámky (ďalej vo vzťahu k týmto súdom aj „okresné súdy“), predmetom ktorých bolo rozhodovanie o náhrade majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Levice, Okresného súdu Nitra a Okresného súdu Komárno vedenými exekučnými konaniami, ktorý mal byť/bol podľa tvrdení sťažovateľky v rozpore s § 44 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) a v ktorých vystupovala v procesnom postavení oprávnenej. Sťažovateľka sa v konaniach vedených pred Okresným súdom Nitra, Okresným súdom Topoľčany a Okresným súdom Nové Zámky (z dôvodu vylúčenia sudcov na Okresnom súde Levice, Okresnom súde Nitra a Okresnom súde Komárno) domáhala náhrady škody a nemajetkovej ujmy v zmysle podmienok vyplývajúcich zo zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktoré žalobné nároky tieto okresné súdy vo veci samej zamietli. Krajský súd svojimi napadnutými rozhodnutiami potvrdil v odvolacom konaní prvostupňové rozhodnutia okresných súdov ako vecne správne. V ostatnom podala sťažovateľka ústavné sťažnosti.

3. V petite podaných sťažností sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví porušenie jej v záhlaví tohto rozhodnutia označených práv napadnutými rozhodnutiami krajského súdu, ktoré ďalej zruší a predmetné veci vráti na ďalšie konanie, prizná jej primerané finančné zadosťučinenie a náhradu trov konania.

II.

4. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

5. Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

7. S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 10131/2015 – sp. zn. Rvp 10149/2015 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

8. Ústavný súd po preskúmaní predmetu predmetných sťažností týkajúcich sa napadnutých rozhodnutí krajského súdu a v kontexte svojich zistení dospel k záveru, že použitá argumentácia sťažovateľky v podaných sťažnostiach je totožná s jej právnou argumentáciou, ktorú použila v stovkách predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd už zaoberal v uplynulom období a v ktorých atakovala právne závery všeobecných súdov rozhodujúcich o jej žalobných nárokoch podľa zákona č. 514/2003 Z. z o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v súvislosti s oneskoreným postupom všeobecných súdov pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vzhľadom na totožnosť tak v osobe sťažovateľky, ako aj totožnosť v použitej právnej argumentácii a skutkových okolnostiach, ktoré boli podstatné pre ustálenie záverov všeobecných súdov aj vo veľkom množstve prípadov predošlých (a tiež posudzovaných ústavným súdom, pozn.), ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľke sú nepochybne známe dôvody odmietnutia sťažností v obdobných prípadoch, ako aj vyslovený právny názor ústavného súdu na danú právnu problematiku. A keďže v rozsahu použitej zásadnej/kľúčovej argumentácie sťažovateľky voči napadnutým rozhodnutiam krajského súdu sa táto nemení, nie je potrebné uvádzať tie isté dôvody odmietnutia, ako to je aj v prípade týchto sťažností. Vzhľadom na uvedené sa preto ústavný súd plne stotožňuje s dôvodmi svojich predchádzajúcich rozhodnutí (I. ÚS 369/2014, I. ÚS 373/2014, sp. zn. II. ÚS 458/2014, II. ÚS 503/2015, II. ÚS 504/2015, II. ÚS 506/2015, IV. ÚS 256/2014, IV. ÚS 363/2014,) ktoré skončili odmietnutím rovnakých sťažností sťažovateľky z dôvodov tam uvedených. Ústavný súd v posudzovaných prípadoch nemá dôvod meniť svoje už ustálené právne názory, a preto v podrobnostiach odkazuje na už citované svoje skoršie rozhodnutia, v dôsledku čoho pristúpil k odmietnutiu týchto sťažností z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

9. Vzhľadom na odmietnutie sťažností ako celku rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v nich uplatnených (zrušenie napadnutých rozhodnutí krajského súdu a vrátenie vecí na ďalšie konanie a priznanie náhrady trov konania) stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

10. V kontexte s už uvedeným ústavný súd už iba dodáva, že právny zástupca sťažovateľky aj takýmto spôsobom zahľcuje ústavný súd podaniami, o ktorých je/musí si byť už dopredu vedomý, že nebudú v konaní pred ústavným súdom vzhľadom buď na rovnaký spôsob ich vybavenia v predošlom období, alebo na dôvod namietania neexistujúcich porušení základných práv a slobôd úspešné, a ktorých spracovanie z hľadiska časového a kapacitného bráni ústavnému súdu venovať sa tým veciam, ktoré si zasluhujú pozornosť, dokonca i jeho zásah. Takýto postup advokátskej kancelárie ústavný súd vníma len ako snahu o získanie materiálnych prostriedkov (odmeny) bez ohľadu na to, či taký postup zákon umožňuje, a je to porušením buď zákonných alebo etických povinností advokáta.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. marca 2016